

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Guzun Ion
Judecători - Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Lupan Vadim* cu inculpatul *Garmaș Andrei*, împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 20 septembrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Garmaș Andrei XXXXX,

Termenii de examinare:
prima instanță: 05.08.2021 - 20.09.2021;
instanța de apel: 08.10.2021 - 01.11.2022;
instanța de recurs: 01.02.2023 - 12.07.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 2 septembrie 2021, *Garmaș Andrei* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la o pedeapsă de **5** ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la *Garmaș Andrei* în beneficiul *Statului* suma de 4 100 lei pentru cheltuielile judiciare suportate pentru întocmirea rapoartelor de expertiză judiciară cu nr. 202105O0200 din 27.07.2021 și cu nr. 202102D1055 din 06.07.2021.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Garmaș Andrei** la 23.06.2021, în perioada de timp, de la ora 13:00 până la ora 14:00, fără careva motive întemeiate, aplicând asupra persoanei amenințarea cu aplicarea violenței, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în scara blocului de locuit de pe str. XXXXX, i-a aplicat lui XXXXX, o lovitură cu cuțitul, în partea dreaptă din regiunea toracelui, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă tăiată nepenetrantă a hemitoracelui drept, cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp înțepător-tăietor, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.202102D1055 din 06.07.2021, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, acțiunile inculpatului *Garmaș Andrei* au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform semnelor calificative – ”*huliganism agravat, adică,*

acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra unei persoane, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății”.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul *Lupan Vadim* în numele inculpatului *Garmaș Andrei*, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de la săvârșirea infracțiunii imputate.

3.1. În motivarea apelului declarat, a menționat că, în cadrul procesului judiciar urmare audierii martorilor și cercetării probelor nu s-a demonstrat vinovăția imputată inculpatului.

A relatat că declarațiile martorilor sunt contradictorii, pe hainele inculpatului nu au fost găsite urme de sânge ale părții vătămate, prin urmare, la caz, nu sunt suficiente probe de tragere la răspundere penală a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, a fost admis apelul avocatului *Lupan Vadim* în numele inculpatului *Garmaș Andrei*, din alte motive, inclusiv din oficiu, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Garmaș Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021, s-a declarat neconstituțional calificativul „*grosolan*” și textul „*cinism sau*”, imputată inculpatului prin actul de sesizare a instanței, respectiv, instanța de apel a considerat necesar a exclude elementele date din fapta dovedită în acțiunile inculpatului *Garmaș Andrei*.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. art. 24, 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a constatat că, *Garmaș Andrei*, la 23.06.2021, în perioada de timp, de la ora 13:00 până la ora 14:00, fără careva motive întemeiate, aplicând asupra persoanei amenințarea cu aplicarea violenței, acțiuni care, prin conținutul lor, *se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită*, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, aflându-se în scara blocului de locuit de pe str. XXXXX, i-a aplicat lui XXXXX, o lovitură cu cuțitul, în partea dreaptă din regiunea toracelui, cauzându-i leziuni corporale sub formă de plagă tăiată nepenetrantă a hemitoracelui drept, cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp înțepător-tăietor, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr.202102D1055 din 06.07.2021, s-a calificat ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de apel a statuat că, prin acțiunile sale intenționate, *Garmaș Andrei* a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal - *huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra unei persoane, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel fără nici un dubiu a stabilit vinovăția inculpatului și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Faptul că, inculpatul Garmaș Andrei nu a recunoscut vinovăția, indicând la altă persoană precum că ar fi comis această infracțiune, instanța de apel a conchis că această poziție este una de apărare a acestuia, luată cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă și care nu poate constitui un motiv de achitare în privința acestuia.

Cu referire la argumentul invocat de partea apărării precum că, declarațiile martorilor acuzării sunt contradictorii în sensul confirmării prezenței terței persoane în momentul în care părții vătămate i-a fost cauzată lovitură, instanța de apel a respins astfel de argument ca nefondat, întrucât declarațiile acestora nu poartă un caracter contradictoriu, pe parcursul examinării cauzei permanent a dat aceleași declarații, care nu au fost dubioase, coroborează cu declarațiile părții vătămate și probele scrise cercetate și anume că, *după ce a aplicat lovitură cu cuțitul Garmaș Andrei a transmis unei persoane necunoscute cuțitul, care împreună cu alt băiat au fugit printre blocuri și nu s-au mai întors înapoi.*

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt și de drept reținută și apreciată, a concordat cu circumstanțele stabilite și cu probele administrate în cauză, care au fost relevate și analizate în cuprinsul sentinței și verificate în apel.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

A relatat că, considerentele primei instanțe au fost motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, a întrunit elementele infracțiunii imputate și a fost dovedită pe deplin, iar argumentele avocatului în interesele inculpatului expuse în cererea de apel, precum că, martorii acuzării au făcut declarații contradictorii circumstanțelor faptei, fără a indica ce anume au declarat contradictoriu, nu a constituit temei de achitare a lui Garmaș Andrei.

De asemenea, instanța de apel, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, reținând faptul că, inculpatul Garmaș Andrei a comis o infracțiune gravă îndreptată împotriva ordinii publice și a persoanei, a stabilit inculpatului Garmaș Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ceea ce constituie o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul *Lupan Vadim* cu inculpatul *Garmaș Andrei*, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, au solicitat casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de la săvârșirea infracțiunii imputate.

5.1 În motivarea recursului, au menționat că, nu sunt de acord cu soluțiile instanțelor de fond, considerând că hotărârile sunt neîntemeiate.

Relatează că, urmare audierii martorilor și cercetării probelor acumulate, nu a fost confirmată bănuiala rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Consideră că, declarațiile martorilor părții acuzării sunt contradictorii în sensul confirmării prezenței unei terțe persoane, în momentul în care părții vătămate i-ar fi cauzat o plagă penetrantă și pe hainele acesteia nu au fost găsite urme de sânge.

Astfel, consideră că, probatoriul administrat în instanță este insuficient pentru tragerea la răspundere penală a inculpatului.

6. Împotriva recursului, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării face trimitere la temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Conform art. art. 429 alin. (1), 430 pct. 5) Cod de procedură penală, *recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat, precum și cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul indică că, *urmare audierii martorilor și cercetării probelor acumulate, nu a fost confirmată bănuiala rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, și declarațiile martorilor părții acuzării sunt contradictorii în sensul confirmării prezenței unei terțe persoane, în momentul în care părții vătămate i-ar fi cauzat o plagă penetrantă și pe hainele acesteia nu au fost găsite urme de sânge.*

Prin urmare, Colegiul penal, lecturând alegațiile din recurs, atestă că, recurentul își motivează obiecțiile formulate doar prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fără însă a motiva celelalte două temeiuri invocate (pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală).

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal, întru respectarea întocmai a normelor procesual penale reținute supra, își rezervă dreptul să se expună doar în contextul temeiului invocat și anume a art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, celelalte două temeiuri invocate, nu au fost motivate sub nici o formă, încât instanța de

recurs nu este în drept să sfideze Legea procesual penală, admițând în competența sa careva atribuții care vădit ar dăuna interesului justițiabilului și unui proces echitabil, prin faptul expunerii sale în privința a careva temeuri invocate de părți, care nu au fost motivate și argumentate corespunzător.

În continuare, Colegiul penal, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - *ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, precum că, urmare audierii martorilor și cercetării probelor acumulate, nu a fost confirmată bănuiala rezonabilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, și declarațiile martorilor părții acuzării sunt contradictorii în sensul confirmării prezenței unei terțe persoane, în momentul în care părții vătămate i-ar fi cauzat o plagă penetrantă și pe hainele acesteia nu au fost găsite urme de sânge.

La caz, Colegiul penal menționează că, principiul contradictorialității în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanțiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art. 6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialității se află într-o strânsă legătură cu principiul egalității armelor, ca părți ale dreptului la un proces echitabil și implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părți într-o situație dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părți.

Din aceste considerente, Colegiul penal constată că, instanțele de fond în cadrul examinării cauzei penale, au respectat cu strictețe atât normele procesual penale (art. art. 24, 26 Cod de procedură penală) ce vizează respectarea principiilor de drept, cât și în sensul art. 6 CEDO, soluționând cauza în prezența avocatului inculpatului și în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, care prin hotărârile pronunțate nu au adus atingere intereselor justiției.

La caz se constată că, instanța de apel, urmare examinării cauzei, a ținut cont în

deplină măsură de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, unde probele au fost cercetate sub toate aspectele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și corect au încadrat juridic acțiunile lui *Garmaș Andrei* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu indicii calificativi - *huliganism agravat, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra unei persoane, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Din aceste considerente, Colegiul penal reține că, vinovăția inculpatului *Garmaș Andrei* a fost demonstrată prin: *declarațiile părții vătămate XXXXX; declarațiile martorului XXXXX; declarațiile martorului XXXXX; declarațiile martorului XXXXX; declarațiile martorului XXXXX; declarațiile martorului XXXXXX; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.06.2021; procesul-verbal de ridicare din 23.06.2021; procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 23.06.2021; procesul-verbal de ridicare din 23.06.2021; procesul-verbal de ridicare din 05.07.2021; raportul de expertiză judiciară nr.202102D1055 din data de 06.07.2021; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din data de 08.07.2021; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din data de 14.07.2021; raportul de expertiză judiciară nr.202105O0200 din data de 27.07.2021.*

Prin urmare, la cauza dedusă judecății, Colegiul penal nu a stabilit careva erori de drept, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au stat la baza emiterii unei astfel de decizii privind condamnarea inculpatului *Garmaș Andrei*, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la o pedeapsă de **5** ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În aceste condiții, Colegiul penal conchide că, din solicitările recurentului din recurs, se atestă că, se pledează pentru achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate din motiv că nu sunt suficiente probe ce i-ar demonstra vinovăția acestuia, fără argumentarea, motivarea poziției abordate, acestea căpătând forma unor alegații declarative.

La fel, se conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că temeiul de casare, prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul *Lupan Vadim* cu inculpatul *Garmaș Andrei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Garmaș Andrei XXXXX** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 septembrie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris

Notă: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Ion Guzun, din motivul aflării în concediu de odihnă anual plătit de la 14 august 2023 și demisiei acestuia din funcție de la 25 august 2023, prezenta decizie motivată este semnată de către Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, judecătorul Viorica Puica, în conformitate cu prevederile art. 339 alin.(8) Cod de procedură penală.